

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Rady Ministrów,
Ministra Skarbu Państwa, Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej
i Wojewodę [...] oraz [...] P. [...] w likwidacji z siedzibą w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda J. W. na rzecz stron pozwanych:**

**- Skarbu Państwa (Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa)
kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł ;**

**- [...] P. [...] w likwidacji z siedzibą w Ł. kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na zarzucie nieważności postępowania oraz „oczywistym naruszeniu art. 382 k.p.c. przez Sąd Apelacyjny”.

Skarżąca uzasadniła swój wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania dopiero w wyniku wezwania jej do tego przez Sąd Apelacyjny. Mimo że formalności stało się zadość, to przedstawiony wniosek okazał się bezzasadny. Zaprezentowana przez skarżącą argumentacja na poparcie tezy o nieważności postępowania przed Sądami obu instancji jest tak niejasna, że nie można z niej wyprowadzić rzeczywistego stanowiska skarżącej. Zawarte zaś w uzasadnieniu wskazanego wniosku odwołania do nieokreślonych bliższej działań „reprezentantów strony pozwanej wyczerpujących znamiona czynów zabronionych” a które miały doprowadzić do pozbawienia skarżącej możliwości obrony jej praw pozostają jedynie gołosłownymi stwierdzeniami bez jakiegokolwiek sprecyzowania i wyjaśnienia.

Szczegółowa analiza skargi nie prowadzi też wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona, zwłaszcza w związku z rzekomym naruszeniem przez Sąd Apelacyjny art. 382 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.